

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Beløb man har til Raadighed til dette Formaal. Der skal foretages saa mange Forarbejder i Forbindelse med denne Bekæmpelse, at det vil være nødvendigt, at man i alt Fald har den Sikkerhed, der rigger i, at man har et bestemt Beløb til Raadighed.

Fra flere Sider har man været inde paa et Spørgsmaal, som ogsaa blev nævnt ved første Behandling, Spørgsmaalet om at skaffe rene Dyr til de nye Statshusmandsbrug, der oprettes. Det ærede Medlem Hr. Fibiger har givet Tilslutning til denne Tanke; men det ærede Medlem stillede et Spørgsmaal til mig, som gik ud paa, om jeg vilde søge en Forhandling med Jordlovsudvalget angaaende dette Punkt; han for sit Vedkommende vilde være med til at støtte dette Formaal baade gennem den Lovgivning, vi her behandler, og gennem Jordlovsudvalgets Arbejde. Jeg er meget villig til at optage en saadan Forhandling med Jordlovsudvalget. Det vil imidlertid være noget vanskeligt for Jordlovsudvalget at stille et bestemt Beløb til Raadighed til det nævnte Formaal, for det vilde stride imod Lovgivningen; men jeg sad og tænkte paa, da det ærede Medlem talte, at Jordlovsudvalget maaske ved Tildelingen af Etableringslaan kunde stille som en Betingelse, at de paagældende indførte rene Besætninger — eller i hvert Fald kunde give dem, der gjorde det, en Fortrinsstilling. Men dette Problem maa naturligvis løses gennem Kødloven, idet vi maa have Dyr-lægerne, Veterinærfysikatet, med i dette Arbejde. Det bliver vel ogsaa nødvendigt, at de paagældende Husmænd faar et mindre Tilskud, men det kunde maaske tages af de 4 Mill. Kr., der stilles til Raadighed ifølge det foreliggende Lovforslag. Jeg haaber saaledes, at det ved Forhandling til begge Sider vil være muligt at løse dette Spørgsmaal tilfredsstillende, for der er selvfølgelig noget urimeligt i, naar man opretter nye Brug, at indføre urene Besætninger i en Tid, hvor der gøres et saa stort Arbejde for at rense samtlige Landets Kvægbesætninger for Tuberkulose.

Man har ogsaa under denne Debat været inde paa Studeproduktionen. Jeg vil herom gerne sige, at det er min Opfattelse, at Studeproduktionen, naar den skal staa alene, naar der ikke gives Tilskud til den, i det lange Løb vil faa noget vanskeligt ved at klare sig. Men jeg vil gentage, hvad jeg har sagt tidligere: at alt ligger jo saa usikkert, de forskellige Erhvervsgrenes Forhold er saa usikre; jeg skønner derfor, at det ikke vil være klogt at overlade denne

Produktion til Tilbagegang, til Ødelæggelse, hvis den ikke kan klare sig i en kortvarig Periode, og derfor er jeg gaaet med til, at man giver et Tilskud til Studeproduktionen. Men jeg gentager, at man ikke kan vente, at vi vedblivende kan opretholde en saa stor Produktion og Eksport med Statstilskud; det vil efter min Opfattelse være umuligt i det lange Løb, og derfor synes jeg; at man er nødt til at gaa ind i en Afvikling, og jeg forstaar, at i alt Fald de fleste er enige i, at det er nødvendigt.

Det Ændringsforslag, der er stillet af Det frie Folkeparti, kan jeg ikke modtage. Jeg maa fraraade Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, bl. a. ud fra de Betragtninger, jeg allerede har gjort gældende. Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, som motiverede Ændringsforslaget og i øvrigt gjorde en Række Bemærkninger angaaende Lovforslaget — og ogsaa angaaende andre Ting —, udtalte, at de første Kødlove havde hævet Prisen ganske betydeligt, fra ca. 17 Øre for en bestemt Vare til ca. 34 Øre, men at denne Prishævning nu var ophørt, og det til Trods for at Eksportforholdene er gunstigere nu, end de har været tidligere. Det er rigtigt; men hvad er Aarsagen? Aarsagen ligger netop — hvad jeg har peget paa Gang efter Gang — i visse Vanskeligheder, som man let kan gøre større, og som vil blive større, dersom man følger det ærede Medlem i hans Tankegang: at man skal sikre denne Produktion en Minimumspris ved Eksporten, for det vil uvægerligt medføre en Produktionsstigning; denne Produktionsstigning er allerede i Udvikling, og den gør, at skønt vi har bedre Eksportforhold, end vi havde for nogle Aar siden, kan vi alligevel ikke fortsætte med Prisstigning, men vi er tværtimod for Øjeblikket inde i en Tilbagegang. Hvis man skal give en Garanti for en vis Vares Pris her i Landet, og man skal gøre det, naar der er Tale om en Eksportvare, maa man naturligvis tage Konsekvenserne, og det er det; det ærede Medlem og hans Parti ikke gør. Man maa for det første gøre sig klart, at saa maa man have den samme Forpligtelse over for andre Eksportvarer, hvad enten det er andre Landbrugsvarer eller Industrivarer eller Haandværksvarer, og dernæst maa man gøre sig klart, at det maa medføre en Forpligtelse til en vis Begrænsning af Produktionen; ellers bliver det fuldkommen uoverkommeligt for et Samfund at løse en saadan Opværelse. Og for det tredje maa man naturligvis ogsaa gøre sig klart, at hvis der garanteres et Erhverv en vis Minimumspris for dets Varer, maa Erhvervet ogsaa paatage sig en For-